

Sygnatura akt III C 347/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 12 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Joanna Suhecka

Protokolant:sekretarz sądowy Joanna Schultz

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2016 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko A. S.

- o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. na rzecz pozwanego A. S. kwotę 197 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów postępowania.

SSR Joanna Suhecka

Sygn. akt III C 347/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 sierpnia 2016r. wydanego w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 23 grudnia 2013r. powód (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. S. kwoty 501,26 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 23 grudnia 2013r.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 17 października 2013r. nabył od (...) S.A. w W. przysługującą temu podmiotowi wierzytelność wynikającą z zawartej z pozwanym umowy usług telekomunikacyjnych z dnia 20 grudnia 2010r.

Nakazem zapłaty z dnia 25 lutego 2014r. wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany złożył sprzeciw, w którym zakwestionował roszczenie w całości i podniósł, że powód nie wykazał podstaw i wysokości roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 grudnia 2010r. A. S. zawarł z (...) S.A. w W. umowę abonencką na okres 29 miesięcy obejmującą (...) HD i pakiety dodatkowe oraz dokonał odbioru sprzętu w postaci dekodera i dysku wymiennego. Zgodnie z umową ulga przyznana abonentowi wyniosła 1259,40 zł. Przy zawarciu umowy pozwany zaakceptował Regulamin świadczenia usług. Zgodnie z § 2 ust. 13 Regulaminu okres podstawowy to określony w umowie minimalny czas trwania umowy.

W przypadku, gdy abonentowi w związku z zawarciem umowy została przyznana ulga rozwiązanie umowy w okresie podstawowym przez abonenta lub przez (...) P. z winy abonenta uprawnia do naliczenia kary umownej w wysokości nieprzekraczającej wartości ulgi udzielonej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do jej rozwiązania.

Dowód: umowa abonencka k. 70-71, protokół odbioru sprzętu k. 72 -73, Regulamin świadczenia usług k. 75-78

W dniu 31 października 2012r. (...) S.A. wystawił wobec A. S. notę obciążeniową na kwotę 301,29 zł tytułem kary umownej za rozwiązanie umowy w okresie podstawowym.

Dowód: nota obciążeniowa k. 79

W dniu 17 października 2013r. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności między (...) S.A. w W. a (...) Niestandardyzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w K.. Przedmiotem tej umowy była między innymi wierzytelność zbywcy wobec A. S. w kwocie 436,25 zł.

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 62-68, wyciąg z listy dłużników k. 69

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości, bowiem roszczenie objęte pozwem nie zostało wykazane co do zasady i wysokości.

Według obowiązującej w procesie cywilnym zasady rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.), na powodzie spoczywa obowiązek wykazania faktów, z których wywodzi dochodzone roszczenie – co do zasady i wysokości, zaś obowiązek dowodowy pozwanego obejmuje fakty tamujące lub niweczące roszczenie powoda. Zasadą jest, że ustalenie faktu istotnego dla rozstrzygnięcia następuje na podstawie zaoferowanych przez strony dowodów, ocenionych zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. tj. przy uwzględnieniu ich wiarygodności i mocy dowodowej na podstawie reguł logiki i doświadczenia życiowego. Nie wymagają dowodu fakty powszechnie znane (art. 228 § 1 k.p.c.), fakty znane sądowi z urzędu (art. 228 § 2 k.p.c.), fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości (art. 229 k.p.c.). Stosownie do art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Sąd może również uznać za ustalone fakty na podstawie domniemania faktycznego (art. 231 k.p.c.). Twierdzenie strony nie stanowi natomiast dowodu i przy braku dodatkowych warunków przewidzianych we wskazanych przepisach, nie może stanowić podstawy ustaleń.

Powód wywodził swoje roszczenie z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych jako nabywca wierzytelności.

Sąd ustalił, że doszło między powodem a (...) S.A. do umowy przenoszącej wierzytelność objętą pozwem, mając na względzie, że powód przedstawił dokument umowy, a pozwany nie zgłosił żadnych zarzutów wobec twierdzeń powoda, iż do takiej umowy skutecznie doszło. Jednakże ustalenie, że między dwoma podmiotami doszło do zawarcia umowy o jakiej stanowi art. 509 k.c. nie przesądza o istnieniu wierzytelności będącej jej przedmiotem. Nabywca wierzytelności na ogólnych zasadach winien wykazać okoliczności decydujące o powstaniu zgłoszonej wierzytelności i jej wysokości. Powód w niniejszym procesie nie sprostał temu obowiązkowi. Powód przedstawił bowiem jedynie umowę abonencką, protokół odbioru sprzętu, regulamin świadczenia usług oraz notę obciążeniową. Z tych dowodów wynika, iż pozwany zawarł umowę o świadczenia usług ze zbywcą wierzytelności oraz, że został przez niego obciążony karą umowną. Materiał ten nie pozwala jednak na ustalenie czy pozwany naruszył obowiązki wynikające z tej umowy, które w świetle jej postanowień, w tym postanowień regulaminu, uzasadniały rozwiązanie umowy z winy pozwanego. Powód nie zaoferował dowodów w tym zakresie, nie przedstawił nawet twierdzeń co do tego, na podstawie jakich okoliczności doszło do rozwiązania umowy, nie wykazał, aby procedura rozwiązania umowy została zachowana. Wystawienie noty obciążeniowej nie stanowi dowodu na okoliczność, iż wierzytelność w niej ujęta istnieje. Wskazać również należy, że oprócz zawartych w pozwie twierdzeń co do tego, jakie inne należności nie zostały uregulowane przez pozwanego, brak

jest jakiegokolwiek materiału uzasadniającego ich naliczenie (powód co do pozostałej części roszczenia nie przedstawił nawet faktur, rachunków czy not obciążeniowych).

Wobec powyższego powództwo jako niewykazane zostało oddalone.

Konsekwencją oddalenia powództwa było obciążenie powoda jako strony przegranej na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. kosztami postępowania poniesionymi przez pozwanego, do których należała opłata skarbową od pełnomocnictwa i wynagrodzenie pełnomocnika, które Sąd ustalił w stawce minimalnej – 180 zł, na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...).

SSR Joanna Suhecka